

ikke i forlængelse af hr. Villy Søvndals øvelse prøve at udlægge mere præcist, hvad det så i praksis betyder, men det har måske noget med økonomi og finanslov at gøre. Det har det selvfølgelig også, og derfor er det her i øvrigt også en del af Kristendemokraternes finanslovudspil og noget, vi har forsøgt at inddrage i finanslovforhandlingerne.

Men det er ikke rimeligt, at de initiativer, der så trods alt er taget, og det skal regeringen selvfølgelig have ros for, og som man også har søgt at få indarbejdet i satspuljeforliget for 2005, i virkeligheden er nogle midlertidigt finansierede foranstaltninger.

Det, som man burde sikre med bortvisningsforslaget i relation til behandling og hjælp til volds ofre, var noget, der skulle være permanent finansieret, og ikke noget, som skal forhandles med jævne mellemrum i forbindelse med forskellige satsforlig. Derfor er vi også kritiske, selv om vi selvfølgelig er et af satspuljepartierne, over for, at det er den måde, som regeringen søger at finansiere de foranstaltninger på, som i virkeligheden burde være en del af den almindelige finanslov.

Jeg er enig med de ordførere, som har undret sig noget over specielt Dansk Folkepartis holdning, men det kan selvfølgelig også være regeringspartierne holdning, at de ikke i højere grad er optaget af at hjælpe volds ofrene, når man i øvrigt så gerne vil have lov og orden og have, at det er de rigtige, om jeg så må sige, der bliver straffet.

Det er volds ofrene, som ikke får den fornødne hjælp, også ved den måde, som bortvisningsforslaget praktiseres på, og som flere organisationer har peget på, kan vi altså meget nemt havne i en situation, at den danske måde at gøre det på gør ondt værre i stedet for at hjælpe både voldsudøvere og volds ofre, sådan som vi har oplevet det i Østrig.

Derfor håber jeg, at vi med dette beslutningsforslag endnu bedre kan få belyst konsekvenserne af den lovgivning, der blev vedtaget før sommerferien, end det lykkedes der, og også kan komme videre med at få kortlagt, hvad det er for nogle tilbud, vi mangler herhjemme, for at man kan sig med ret og rimelighed, at vi lever op til de forventninger, som de 40.000 kvinder, de 29.000 børn og en hel del mænd også må have, hvis vi skal komme videre her og få forebygget vold i hjemmet, for det er det, det dybest set

handler om. Ellers bliver bortvisningsforslaget, som det blev vedtaget i sidste folketingsssamling, alene symptombehandling og medvirker ikke til, at vi får vendt den negative voldsspiral, som vi desværre er havnet i for så vidt angår vold i hjemmet, og den skal vendes.

Derfor ser vi frem til udvalgsarbejdet og håber, at vi der kan nå videre også end det, som ministeren har lagt op til. Jeg kvitterer selvfølgelig for, om end jeg mener, at regeringens indsats på det her område er meget, jeg vil næsten sige, kritisabel og mangelfuld, at der selvfølgelig er initiativer, som også er taget i fællesskab med partierne i forbindelse med satspuljeforhandlingerne. Det er bare ikke nok. Men de, der er taget, og som vil blive taget også i en ny handlingsplan, vil jeg selvfølgelig godt kvittere for, uanset at jeg så langt fra er tilfreds med regeringens modtagelse af dette beslutningsforslag, hvor det alt andet lige burde ligge lige for, at regeringen sagde, ja tak, det tager vi, for det hører med til den lovgivning, der blev vedtaget i sidste folketingsssamling.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er naturligvis glad for, at hr. Jann Sjursen også anerkender de mange tiltag, som netop er iværksat fra regeringens side.

Kl. 12.25

Så kom hr. Jann Sjursen en lille smule ind på det her med, om det nu var et hovsaforslag eller ej. En af de bekymringer, som jeg godt kunne have med hensyn til det her med endnu mere udbygning, er, at det, vi i hvert fald lægger op til at udbygge, er Dialog mod vold fra ét sted til tre steder. Det er klart vores mål, at det skal være dækkende for samtlige de regioner, vi kommer til at få med den nye struktur.

Deler hr. Jann Sjursen slet ikke min bekymring for, hvis vi går endnu hurtigere, at vi så simpelt hen mangler den faglige kapacitet, mangler den faglige viden, mangler det personale, der kan varetage det omfattende arbejde, der jo er bl.a. i Dialog mod vold, og at man derfor kunne risikere netop at forhaste processen, så man ikke får nogen kvalificerede tilbud?

Med det tempo, vi har nu, som faktisk er 200 pct. af den tidligere indsats, kan vi på den måde udbygge det med en solid faglig basis og har derfor en bedre forudsætning for at udbygge det endnu mere senere.